

[Anne Grete Holmsgård]

vedkommende blev nedsat til, da man fremsatte byfornyelsesforslaget? Eller hvor er man egentlig havnet? Har man overhovedet nogen ambitioner på dette område?

Hvad mener man er en acceptabel boligstandard? Hvad mener man på ungdomsboligområdet? Er man fuldstændig ligeglad med de oplysninger, som vi godt nok kender i forvejen, men som nu på ny er blevet fremlagt i socialforskningsinstituttets nyeste publikation, hvor det vurderes, at der er et behov for 20.000 ungdomsboliger akut? Hvad vil man gøre ved det? Vil man bare sige: ja men vi har skam en kvota på 2.000 for 1983, og vi har igen en kvota på 2.000 for 1984 – hvad der kommer derefter, må vi se på til den tid?

En anden lille interessant ting, vi kan læse ud af redegørelsen, er, at selv om man muligvis gør afbigt indtil videre og fastholder en vis kvota for det almennyttige byggeri i 1983 og 1984, så ønsker man det i virkeligheden nedtrappet yderligere. Det fremgår af redegørelsen, at det kun er en midlertidig foranstaltning, og »midlertidig« skal forstås sådan: kun mens der endnu ikke er gang i det private byggeri, ønsker man det støttede byggeri, i hvert tilfælde den del af det, der består i de almennyttige boliger. Man ser jo nok noget anderledes på de private andelsboliger. Det vil da være interessant at vide, hvor langt regeringen egentlig ønsker at få den kvota ned, uanset om hr. Dræbye i sidste ende vil fungere som bagstopper. Når det kommer til stykket, er det interessant at få at vide, hvor det er, man vil hen, specielt fordi regeringspartierne og boligministeren heroppefra flere gange har sagt, at de ønsker skam et almennyttigt byggeri; det har ikke skortet på udtalelser om de store værdier i det.

En ting, som er blevet fremhævet fra flere af partiernes side heroppe, er spørgsmålet om vedligeholdelse og de vedligeholdelsesmidler, som ligger i Grundejernens Investeringsfond. Regeringen har for længst lovet, at der vil komme et lovforslag, der vil frigive de bundne midler. Jeg kunne godt tænke mig at få at vide, hvad det egentlig skal gå ud på. Det er jo sådan, at ifølge det gamle 1966-forlig blev midlerne hensat til de enkelte ejere, ikke til ejendommene. Er det meningen, at man bare vil frigive de midler, hvor ejerne stadig væk ejer de samme ejendomme, som vedkommende ejede i 1967, da de begyndte at indbetale midlerne? Eller vil man sikre, at

de midler, der stadig væk er indestående – udbetalingerne er jo først begyndt nu – faktisk kommer til udbetaling til vedligeholdelse og ikke til noget som helst andet? Er det bare en af de sædvanlige små smarte fiduser, hvor man påstår, at nu sørger man virkelig for, at der kommer gang i vedligeholdelsen, og så kommer det kun til at påvirke en brøkdel af de hensatte midler, fordi man slår syv kors for sig og i øvrigt henviser til grundlovens bestemmelser om ekspropriation?

Ud over det her sagte finder jeg det ret fantastisk, at regeringen i den grad klynger sig til rentefaldet. Hvis man for et år siden havde sagt til den nuværende regering: i maj måned vil vi have en obligationsrente, der er nede på 14 pct., så er jeg sikker på, at de alle sammen ville have sagt: ja men så er vi sikre på, at der allerede er gang i byggeriet. Det er der selvfølgelig ikke, der mangler lige præcis den lille faktor, der hedder efterspørgslen, og den kommer ikke automatisk, når man fører en økonomisk politik som den, man fører. Det er da nok muligt, at der vil komme en vis vækst i ejerboligbyggeriet, men jeg tror ikke på, at den vil blive særlig stor.

Sådan som jeg ser det, er der kun én eneste vej til at sikre et nybyggeri af et ordentligt og stabilt omfang, og det er ved at øge den almennyttige kvota. Jeg synes, det er rimeligt at komme med en sammenligning: når nu regeringen nedsætter grundkapitalen, selv om det ikke umiddelbart får lejeforhøjelser til konsekvens, så snakker vi i virkeligheden om et beløb, hvor den falske check, statsministeren smed på bordet for et par måneder siden, kunne have leveret grundkapitalen til 90.000 nye almennyttige boliger.

Arne Bjerregaard (KrF):

På grund af alle de ord, der allerede er sagt om dette, skal jeg søge at fattede mig i korthed.

Lad mig først sige boligministeren tak for en saglig og redelig redegørelse. Den er jo ikke overdreven optimistisk, men tilstanden er beskrevet, som tilstanden nu engang er, og det må vi jo tage til efterretning. Vi må notere, at der ikke umiddelbart er kommet en forcering af byggeriet efter de betydelige fald i obligationsrenten, man kunne have forventet. Årsagerne hertil kan være flere, men noget, man i alt fald kunne forudse, er, at for